

มากขึ้น นอกจากนี้ การก่อการร้ายระดับโลกทำให้สหรัฐฯ เพิ่มจำนวนประเทศที่ต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยเหลือทางทหารมากขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันเพื่อขอรับความช่วยเหลือดังกล่าวเพิ่มขึ้น พร้อมกับมีการกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนแบบใหม่ และทำให้ประเทศไทยมีรูปแบบใหม่ๆ ในการนำเงินทุน FMF และ FMS มาใช้ ความสัมพันธ์ทางทหารเริ่มมีลักษณะที่เป็นแบบพหุภาคีมากขึ้น และบทบาทของ “point men” ที่ทำหน้าที่ติดต่อในด้านวัฒนธรรมก็มีความสำคัญมากขึ้นด้วย

การฝึกร่วมผสมตั้งแต่เหตุการณ์ 9/11 ทำให้ความสามารถในการจัดการกับปัญหาการก่อการร้ายของทั้งสองประเทศมีพัฒนาการที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับคือได้ประเทศพันธมิตรที่มีอำนาจมาก สำหรับสหรัฐฯ จะสามารถเข้าถึงและมีอิทธิพลในใจกลางของภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ได้รับโอกาสสำหรับการฝึกพิเศษในแถบมหาสมุทรแปซิฟิก และมีแบบจำลองที่ประสบความสำเร็จสำหรับนำไปใช้ในการดำเนินความสัมพันธ์ทางทหารกับประเทศอื่นๆ ต่อไป

สำหรับการศึกษาจีนนี้ ได้มีข้อเสนอแนะหลายประการ ดังนี้ ในด้านนโยบายระดับสูงต่อประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สหรัฐฯ ควรจะให้ความสำคัญต่อการรักษาความสัมพันธ์กับประเทศไทยเป็นประเทศแรก มีการตอบสนองเรื่องการเมืองภายในของประเทศไทยอย่างเป็นกลางมากขึ้น และยังคงดำเนินนโยบายไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป นอกจากนี้ ทั้งสองประเทศต้องพยายามผลักดันให้มีการเปิดการค้าเสรีระหว่างกัน ในด้านการฝึกร่วมผสมควรมุ่งเน้นการฝึกฝนส่วนที่เป็นจุดเด่นที่พบได้เฉพาะในกองทัพสหรัฐฯ ในขณะที่เดียวกันเพิ่มบทบาทการเป็นผู้นำของฝ่ายไทยให้มากขึ้น สำหรับเงินทุนความช่วยเหลือทางทหารควรปรับปรุงการใช้จ่ายงบประมาณให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น ควรขยายหลักสูตรการเรียนการสอนให้ครอบคลุมความชำนาญพิเศษทางการทหารในด้านอื่นๆ และเปิดโอกาสให้ทหารที่มีศต่าสามารถเข้าร่วมได้ด้วย ส่วนโครงการ FMS ต้องปรับให้เข้ากับความต้องการทางทหารและสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ด้านสังคมและวัฒนธรรม ควรให้ “point men” เข้ามามีบทบาทมากขึ้น และปรับปรุงโครงการ PEP ให้อยู่ในตำแหน่งที่จะตอบสนองความต้องการทางทหารของทั้ง 2 ประเทศในปัจจุบัน

Thesis Title	The Military Relationship between Thailand and the United States in the Post September 11 th Era	
Author	Mr. John Michael Baseel	
Degree	Master of Arts (Regional Studies)	
Thesis Advisory Committee	Assoc. Prof. Seksin Srivatananukulkit	Chairperson
	Assoc. Prof. Dr. Kosum Saichan	Member

ABSTRACT

This is a qualitative analysis of post 9/11 Thai-U.S. military relations, making use of personal interviews, participant-observer field research, and document research. The objectives were: (1) determine the effect of post 9/11 global terrorism on Thai-U.S. military relations; (2) assess the benefits each country derives from the relationship; and (3) identify ways to improve Thai-U.S. military relations. Military relations were divided into three categories: (1) combined operations and training; (2) military assistance; and (3) socio-cultural factors. The two theories used to analyze the relationship were Complex Interdependence and Threat Perception.

The study found that Thai-U.S. military relations have evolved from dependency to interdependence. U.S. influence has decreased, yet relations remain strong due to historical links and new common threats. Unconventional warfare has been emphasized; the two nations are conducting more exercises, and there is more parity between the Thai and U.S. forces. Global terrorism has generated much greater competition for military assistance, given rise to new education programs, and

resulted in non-traditional use of FMF and FMS funding. There is an increased multi-lateral aspect to relations, and the role of cultural “point men” has become more important.

Both countries’ counter-terrorism capabilities have been enhanced by military relations since 9/11. Thailand benefits by gaining a powerful security partner, while the U.S. gains access and influence into Southeast Asia, unique training opportunities in the Pacific, and a successful model for its other military relationships to follow.

Recommendations are as follows. The U.S. needs to prioritize relations with Thailand, take a balanced response to Thai politics, continue to avoid involvement in Thailand’s insurgency, and finalize the Thai-U.S. Free Trade Agreement. In training, the U.S. military’s advantages must be emphasized while at the same time expanding Thailand’s leadership role. Military assistance funding needs to be streamlined to allow more flexibility. Education programs should expand their focus to include more military occupational specialties and to include more junior Thai personnel. Additionally, the FMS program needs to be revamped to better address current military needs and economic realities. Socio-cultural “point men” should be better utilized and liaison and exchange billets need to be modified to address current concerns.